

Nihon bujó

A japán tánc – bár Nyugaton kevésbé ismert, mint a nó, kabuki és egyéb színházi műfajok – a tradicionális japán előadóművészet egyik fontos ága. A 17. század elején a kabukival együtt fejlődött ki, eredetileg kabuki-tánc volt, ugyanakkor az ősi előadóműfajok (bugaku, nó), valamint a népi művészetek elemeiből is merített. Ezek letisztult keverékéből jött létre a nihon bujó, mely sajátos ötvözetét képezi az ókori és modern japán előadóművészeti formáknak.

Az egyes előadói műfajok különböző vidékeken, illetve társadalmi rétegek körében voltak népszerűek. A kabuki tánc Kelet-Japánban lett a városi emberek kedvelt szórakozása. Eleinte ismert kabuki színészek adták elő a színdarabok alatt vagy között; később a rajongóik elkezdtek tőlük tanulni a táncokat, míg végül kinevelkedett egy professzionális táncos réteg. Ez a napjainkig is tartó gyakorlat formálta a nihon bujó világot, mely némiképp független a kabukitól, mégis tükrözi azt. A kabukival ellentétben azonban a nihon bujót nem csupán férfiak, hanem nők is előadhatják. A táncos egy darabon belül többféle szerepet is megtestesíthet: férfit, nőt, idős személyt, gyermeket, vagy épp állatot is.

A nihon bujó egyik fontos kelléke a legyező (mai-ógi). Ez nem csupán arra szolgál, hogy az egyes mozdulatokat látványosabbá tegye, hanem helyettesíthet különböző tárgyakat, vagy éppen segíthet különféle természeti jelenségeket szemléltetni.

A Japán Alapítvány Budapesti Irodáról

A Japán Alapítványt a japán kormány hozta létre abból a célból, hogy nemzetközi kulturális kapcsolatokat építsen ki és ápoljon világszerte. Az Alapítvány legfontosabb feladata éppen ezért az, hogy terjessze a japán nyelvet és kultúrát, elősegítse a népek közötti kölcsönös megértést. Főbb tevékenységi területei: japán nyelvoktatás, művészeti és kulturális cserekapcsolatok, japanisztikai kutatások és kutatói csereprogramok. A Budapesti Iroda 1991-ben történt megalapítása óta, több mint 25 éve fáradozik azon, hogy közelebb hozza Japánt Magyarországhoz. Változatos kulturális programok mellett, gazdag könyvtárral, valamint évente megújuló nyelvtanfolyamokkal várja az érdeklődőket.

www.japanalapitvany.hu

www.facebook.com/japanalapitvany

1062 Budapest, Aradi u. 8-10.

NIHON BUTÓ – JAPÁN TÁNC

日本舞踊

Előadás és bemutató

Szakurai Takako

©KISHIN SHINOYAMA

Fudzsim Rankó

2019. május 22. 18:30

Marczibányi Téri Művelődési Központ

MŰSOR

A táncok a szöveges előadás közben kerülnek bemutatásra.

I. Oimacu

szünet

II. Kairaisi

III. Liszt: Mefisztó-keringő

ELŐADÓK

Szakurai Takako (桜井多佳子)

Oszakai születésű tánckritikus. 1992-ben részt vett Moszkvában az Orosz Színművészeti Egyetem (GITIS) továbbképzésén. Napi szinten ír kritikákat, riportokat olyan újságok és magazinok számára mint a Nikkei Sinbun és a Dance Magazine. Számos nemzetközi versenyen zsűrizik, tagja a permi Nemzetközi Balettverseny (Oroszország) illetve a vicebszki Nemzetközi Modern Koreográfiai Fesztivál (Fehéroroszország) sajtózsűrijének. Tevékenykedett a Japán Kulturális Hivatal által szervezett Nemzeti Kulturális Fesztivál végrehajtó bizottságában, később ugyanezen fesztivál művészeti bírálói, majd művészeti tanácsadó bizottságában is vállalt szerepet. 2011-2017 között a Japan Arts Council nihon bujó részlegének programszervezője. Külföldi tudósításai 38 országra terjednek ki; ő jegyzi a „Kandzsiru Baré” c. könyvet, társszerzője többek közt a „Ballet Gallery 30” c. kötetnek. 2012-ben a Nihon Buyo Foundation ukrainai turnéján a japán táncot bemutató szakértő kommentátorként vesz részt.

2015-ben a koordinálta a Farouk Ruzimatov orosz és Ivata Morihito japán balett táncosok, valamint Fudzsima Rankó által életre hívott „Deai” (Találkozás) c. estét, ahol először mutatták be a „Nobunaga” c. darabot hármuk közös szereplésével. 2017-ben az indiai Bhuvanesvarban rendezett Odisha Biennálén a nihon bujó előadások szakkomentátora.

Fudzsima Rankó (藤間蘭黄)

1962-ben született Tokióban. Öt évesen kezdte el tanulni a táncot nagymamájától, Fudzsima Rankótól és édesanyjától, Fudzsima Rankótól, rá egy évvel pedig már a színpadon is bemutatkozott. 1978-ban a 4. családtag, Fudzsima Rankó a „Fudzsima Rankó” művésznevet adományozza neki, jelenleg ő a Fudzsima-irányzatot képviselő Daicsi-Fudzsima-iskola vezetője. Ő szervezi az iskola Rankó-kai nevű bemutatóit, valamint saját, Rankó-no-kai c. önálló estjeit, de ezek mellett a különféle iskolákat átívelő előadásokat is szervez Rankó-kai néven. A családi hagyományokból megörökölt klasszikus műveken kívül, külföldi irodalmi és zenei darabokon alapuló új műveket is létrehoz, melyekben táncosként és/vagy koreográfusként aktív. 2015-ben a világhírű orosz és japán balett táncosok, Farouk Ruzimatovval és Ivata Morihitóval közösen hozták létre a Deai (Találkozás) című estét, ahol először mutatták be a Nobunaga c. darabot hármuk közös szereplésével. VI. Kineja Sódzsiro alatt tanulta a nagauta zene művészetét, a Komparu iskola nō játékát pedig az elhunyt Komparu Nobutakától sajátította el. Emellett a teaszertartási ismereteit az Urasenke iskola tagjától, Szokudzsiuan Szóantól szerezte. Ezen kívül Tosa Szeiko, művésznevén Tosa Kijositól tanult hajasit (zenei kíséretet). Számtalan díjat nyert, köztük a MEXT Művészeti Ösztönző Díját, valamint a Kulturális Ügyek Ügynökségének Nemzetközi Művészfesztiválján az „Új Csillag” díjat. Jelenleg tagja a Tokió Sinbun Nemzetközi Táncverseny és a Szöuli Nemzetközi Táncverseny zsűrijének. 2017-ben a Japán Kulturális Hivatal kiemelkedő és sokszínű munkásságáért egyik kulturális nagykövetévé választotta, hogy a japán táncot népszerűsítse a világ különböző országaiban.